

Від ранку сніг все сипле, сипле, сипле...

Я сів на тин: нехай душа хоч схлипне.

Я вже тону в засніженім саду,

але сиджу, чекаю, не боюся, —

ще, може, з білим снігом та зіллюся

і в чистоті сніговій пропаду...